

VINCENT VAN DUYSEN

DESIGNER VAN HET JAAR

De regels van onze award Designer van het Jaar
zijn simpel: de winnaar mag niet ouder zijn dan 40.
En toch gaat de prijs dit jaar naar een vijftiger.

Tekst Leen Creve & Foto Fred Debrock

Vincent Van Duysen
wint onze award De-
signer van het Jaar,
vooral omdat hij
creatief directeur bij
het grote Italiaanse
Molteni werd.

e konden er niet omheen: Vincent Van Duysen (54) stak er met kop en schouders bovenuit. De Antwerpse architect werd creatief directeur bij het grote, prestigieuze Italiaanse designhuis Molteni. Vergelijk het met Raf Simons aan het hoofd van Dior.

Hij staat bekend om zijn gebouwen, maar maakte enkele jaren geleden ook de switch naar productdesign. Hij zit nog niet op zijn stoel of hij is al aan het vertellen. Over zijn vakantie “wat een prachtige plek aan de zee”, over de komende weken “eerst Milaan, dan Londen, daarna Tokio en Kortrijk.” Zijn enthousiasme kenmerkt hem. Zijn charme ook, en zijn perfectionisme. Al 26 jaar runt hij zijn architectuurstudio, intussen omringd door twintig medewerkers. Zo snel hij praat, zo traag is zijn werk. Schreeuwen doen zijn gebouwen, interieurs en objecten nooit. Zachtjes fluisteren veeleer. Vincent Van Duysen is een man van het antispektakel. Dat is ook duidelijk in zijn witte kubus (“beenderkleur”, zegt hij zelf), die hij ter ere van zijn titel Designer van het Jaar, op Biennale Interieur zal inrichten. “Het is een gesloten box, een serene, contemplatieve, rustige, zachte plek. Met meubelen →

5 X

VINCENT VAN DUYSSEN

1. **Keuken** voor Dada, 2016. Met strak getekende schappen bovenaan, waardoor hij de keuken op zijn eigen manier een beetje heruitvindt.
2. **'Totem'** voor het Nederlandse Pastoe, 2010. Waarmee Van Duysen de voorloper was van de hele generatie boxkastjes.
3. **'Pottery'** voor When Objects Work, 2004. Decoratieve schalen die nog altijd hip ogen.
4. **Concordia** in Waregem, 1998. Zijn eerste grote architectuurproject: de kantoren van textielbedrijf Concordia.
5. Zijn **eigen woning** in het centrum van Antwerpen, 2005. Typisch is het ontbreken van alle mogelijke details, zoals plinten of omlijstingen. Van Duysen steekt ook in zijn interieurs een zekere monumentaliteit.

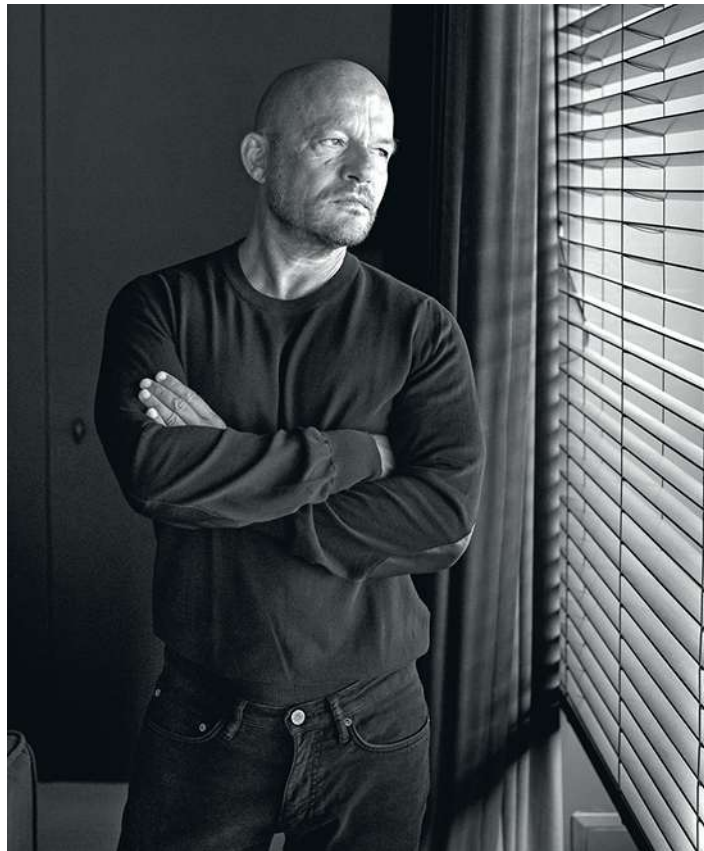
“In België wordt het mooie en het esthetische al eens met een scheef oog bekeken in de architectuurwereld”

van B&B Italia, Molteni&C, Paola Lenti, maar ook enkele unieke stukken. En met een verlicht wit canvas, een soort James Turrell-achtige abstracte opening.”

Piramide vs. Tate

“Ik wil de essentie van wonen vooropstellen. Dat wordt door sommige van mijn collega's al eens vergeten. Velen evolueren in hun carrière naar steeds minder gezinswoningen, maar ik doe er nu meer dan vroeger.” Architectuur en interieurrichting worden dikwijls los van elkaar gezien. Ten onrechte, vindt Van Duysen. “Ik mis soms de gevoeligheid, de poëzie en het menselijke in hedendaagse architectuur. Soms is het beroep te theoretisch ingevuld. Als ik woningen ontwerp, wil ik in de huid van de bewoners kruipen.”

Als je hem vraagt naar zijn favoriete plekken, heeft Vincent Van Duysen het zowel over een tempel in Egypte als over de gloednieuwe Tate-uitbreiding in Londen (*zie kader*). Dat daar eeuwen tussen zitten, deert hem niet. Tijdloosheid is een kenmerk van zijn werk. Zijn projecten van twintig jaar geleden kunnen evengoed vandaag gemaakt zijn. Trends volgt hij niet, maar sommige objecten lijken wel voorlopers. Zijn *Pottery* voor When Objects Work bijvoorbeeld zijn ondertussen meer dan tien jaar oud, maar blijven in hippe interieurs opduiken. De modulaire *Totem*-collectie die hij voor Pastoe bedacht in 2010 is de voorouder van een hele generatie boxkastjes die vandaag de huiskamers sieren. →

ID

Vincent Van Duysen (54)

De meest Italiaanse van alle Belgische designers

Van Duysen startte zijn carrière in de jaren tachtig na zijn studie aan het Gentse Sint-Lucas en zijn stageperiode in het atelier van Sottsass Associati in Milaan. Hij kwam uit de Italiaanse stad terug als een ontwerper met bijzonder gevoel voor interieurs en design, waar de meeste architecten toen minder belangstelling voor hadden. Bovendien ging hij een tijdje samenwerken met de destijds vermaarde Antwerpse interieurontwerper Jean De Meulder, wat de zin voor elegantie nog verrijnde. Ondertussen bouwde hij zijn architectuuroeuvre uit met tal van woningen in binnen- en buitenland, van Parijs en Londen tot in Dubai en New York. Van Duysen ging van toen af ook winkels en kantoren inrichten voor gerenommeerde huizen als Natan, Copyright, Xandres, Emporio Armani, Calvin Klein, Capco, Selfridges en La Rinascente. Het inrichten van de flagshipstore van Alexander Wang in 2015 in London bracht hem helemaal op de internationale scène. Zijn band met het interieur is uitgesproken architecturaal van aard. Daardoor wordt Van Duysen als een van de tenoren van het minimalisme in één adem genoemd met Peter Zumthor, Tadao Ando, Alvaro Siza en John Pawson. Ondertussen bouwde hij ook zijn carrière uit als designer en werkte hij samen met onder meer Cappellini, Poliform, Varenna, B&B Italia, Pastoe, Swarovski, Flos en When Objects Work. Sinds dit jaar is hij creatief directeur van Molteni. Kortom, Van Duysen heeft zich ontpopt tot een van de meest Italiaans getinte vormgevers van Noord-Europa. (PS)

Van Duysen heeft gerenommeerde namen op zijn klantenlijst staan, zoals B&B Italia, Flos, Paola Lenti of het Belgische Bulo. Hij bouwde in binnen- en buitenland woningen, kantoren en zelfs een jeugdherberg. Hij richtte winkels in voor Calvin Klein Jeans, La Rinascente, Alexander Wang en Aesop. Maar hét grote nieuws van dit voorjaar sloeg toch nog in: Vincent Van Duysen werd benoemd tot artdirector van de groep Molteni. Het bedrijf en de architect ontmoetten elkaar bij de inrichting van een kantoorcomplex in Riyad. Het klikte en Van Duysen ontwierp eerst een kastensysteem, dan een keuken en enkele meubelen voor de meubelgroep, waar de merken Molteni&C, Dada en Unifor onder vallen.

In het Italiaans

Van het een kwam het ander. "Natuurlijk zei ik ja." Een goede creatief directeur heeft een communicatieve rol en die neemt Van Duysen graag voor zijn rekening, in het Italiaans zelfs. "Natuurlijk kunnen ze wel Engels, maar het is meer vertrouwelijker in het Italiaans. Molteni&C is een familiebedrijf, begonnen als kleine meubelboer in Brianza, waar het wemelt van meubelbedrijven. Geleidelijk aan zijn ze gegroeid, ook vanuit samenwerkingen met architecten als Aldo Rossi, Alberto Meda, Carlo Scarpa. Mijn uitdaging bestond erin om weer een sterke identiteit op te bouwen."

Die titel, Designer van het Jaar, daar is hij minstens even blij mee. "In België wordt het mooie en het esthetische al eens met een scheef oog bekeken in de architectuurwereld, het is dus fijn dat deze prijs interieurarchitectuur toch valoriseert. Ik ben dertig jaar bezig, ik zie het als een bekroning van die drie decennia." •

IN SNELTEMPO

Welke foto staat op het startscherm van uw smartphone ?

"Black Canvas."

Wat is uw lievelingsgebouw ?

"Tempel van Hatsjepsot in Luxor."

Welk gebouw mag morgen gesloopt worden ?

"Uitbreiding postgebouw van de Groenplaats naar de Lombardenvest, aan de overkant van mijn kantoor."

Welk meubel had u zelf willen ontwerpen ?

"De easy chair van Pierre Jeanneret."

Bent u digitaal of analoog ?

"Beide."

Wat is uw grootste angst ?

"Aftakeling."

Waar kijkt u dit jaar naar uit ?

"Biënnale Interieur en mijn monografie in a + u een belangrijke Japanse architectuurpublicatie."

Wanneer hebt u voor het laatste gehuild ?

"Toen ik *Amour* van Michael Haneke zag."

Wat vindt u overroepen in de designwereld ?

"De hype van design."

Welke eigenschap stoort u bij anderen ?

"Mediocriteit."

Wat is uw favoriete geur ?

"Vetiver, een parfum op basis van een grassoort."

Wat is essentiële designlectuur ?

"*Atmospheres* van Peter Zumthor."

Wat is uw dierbaarste bezit ?

"Een stenen lingam, een hindoeïstisch fallusvormig voorwerp, naast mijn bed."

Waarvoor bent u dankbaar ?

"Mijn energie."

Welke expo staat op uw verlanglijst ?

"Tentoonstelling van Georgia O'Keeffe in de door Herzog & Meuron ontworpen uitbreiding van Tate Modern Gallery."

Wie mag aanschuiven op uw droomdiner ?

"De Franse interieurarchitect Jean-Michel Frank."

Welke song mag gespeeld worden op uw begrafenis ?

"*When I'm laid in earth*. (uit Dido and Aeneas van Purcell)"